

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/18/2017
Identifikačné číslo spisu:	7913010454
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7913010454.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martina Piovarsyho na neverejnom zasadnutí 25. septembra 2018 v trestnej veci obvineného W. U. pre prečin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve v zmysle § 20 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Trebišov, pod sp. zn. 5 T 119/2013, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 8. júla 2015, sp. zn. 4 To 31/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. per analogiam a § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. U. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 26. februára 2015, sp. zn. 5T 119/2013, bol obvinený v bode 1/ rozsudku s ďalšími spolupáchateľmi, 1/ U. W., 2/ Q. C. a 3/ C. D., uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru v zmysle § 279 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bode 2/ ako samostatný páchatel' z totožného prečinu, na skutkovom základe, že

skutok 1/

všetci obžalovaní 8. júla 2014 v čase o 16.35 hod. v lesnom poraste medzi riekou Latorica a hrádzou pri štátnej hranici s Ukrajinou, približne 50 metrov od hraničného znaku č. 356/1, v katastri obce Boľany, okr. Trebišov, po predchádzajúcej spoločnej dohode prepravovali a prechovávali od štátnej hranice s Ukrajinou smerom do vnútrozemia Slovenskej republiky 18 ks balíkov zabalených čiernou plastovou fóliou, v ktorých sa nachádzali cigarety značky JIN LING v spotrebiteľskom balení, v celkovom množstve 9 000 ks krabičiek po 20 ks v 1 krabičke, t. j. 180 000 ks cigariet v dĺžke tabakového povrazca do 80 mm, všetky bez platnej slovenskej kontrolnej známky, čo je v rozpore s ustanoveniami § 9 a § 10 zákona č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov, čím uvedeným konaním spôsobili Slovenskej republike finančný únik na spotrebnej dani z

tabakových výrobkov vo výške 16.920,-eur, čo bolo zistené pri kontrole príslušníkmi Mobilnej zásahovej jednotky Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície PZ Sobrance,

skutok 2/

obžalovaný W. U. 6. septembra 2013 v čase o 11.30 hod. medzi riekou Latorica a hrádzou pri štátnej hranici s Ukrajinou približne 50 metrov od hraničného znaku č. 356/1 v katastri obce Boľany, okr. Trebišov prechovával spoločne s už právoplatne odsúdenými Y. A., nar. XX. P. XXXX, bytom T., ul. W. X/X a S. A., nar. X. U. XXXX, bytom ako Y. A., z územia Ukrajiny na územie Slovenskej republiky donesené cigarety zn. JIN LING v spotrebiteľskom balení, v celkovom množstve 12 000 krabičiek po 20 ks, t.j. 240 000 v dĺžke tabakového povrazca do 80 mm, všetky bez platnej slovenskej kontrolnej známky, zabalené 20 ks balíkov obalených čiernou fóliou, ktoré následne nakladali do osobného motorového vozidla Škoda Forman, ev. č. XAX XXXX, imatrikulovanom k Českej republike, čím spôsobili Slovenskej republike finančný únik na colnom dlhu z tabakových výrobkov vo výške nie menej ako 32.624,- eur, čo bolo zistené pri kontrole policajtní mobilnej zásahovej jednotky riaditeľstva Hraničnej a cudzineckej polície PZ Sobrance.

Za to súd U. W. uložil podľa §§ 279 ods. 2, 36 písm. l, 37 písm. m/, 38 ods. 2, 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. trest odňatia slobody 18 mesiacov a na výkon trestu ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Q. C. uložil v zmysle §§ 279 ods. 2, 36 písm. l/, 38 ods. 3, 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody 15 mesiacov, výkon ktorého podmienene odložil na skúšobnú dobu dvoch rokov. C. D. podľa §§ 279 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. m/, 38 ods. 2, 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody 18 mesiacov nepodmienene, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. W. U. v zmysle §§ 279 ods. 2, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 4, 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody 30 mesiacov nepodmienene, so zaradením na výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 285 písm. c/ Tr. por. U. oslobodil spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov, sp. zn. 2 Pv 1019/06 zo 16. mája 2013, kvalifikovaný ako zločin úverového podvodu v zmysle § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

skutok 3/

16. mája 2006 v Kráľovskom Chlmci naviedol už právoplatne odsúdenú O. U., nar. XX. U. XXXX, bytom O. I., ul. M. XXX, aby ako stavebný sporiteľ F. a. s., W. podala žiadosť o úver bez záložného práva k zmluve o stavebnom sporení č. 2773389301 tak, že jej zabezpečil potvrdenie o príjme pre zamestnancov, že je zamestnaná v spoločnosti P. X. s.r.o., O. I. s čistým ročným príjmom 5.870,41 eura (176.852,-Sk), kde v skutočnosti nikdy zamestnaná nebola, ktoré doložila k žiadosti o úver, 5. júna 2006 podpísala zmluvu o mimoriadnom medziúvere a o stavebnom úvere ako dlžník F. a. s., W., na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 16.596,95 eura (500.000,-Sk), peniaze následne odovzdala obžalovanému, ktorý jej taktiež zabezpečil nepravé doklady účelového použitia úveru, a to faktúru č. 35/2006 a príjmový pokladničný doklad na sumu 16.880,50 eur (508.542,-Sk) od dodávateľa spoločnosti W. s.r.o., C. a konaním ktorým F. a. s. W. bola spôsobená celková škoda vo výške 24.091,41 eura, ktorá 26. apríla 2010 postúpila túto pohľadávku spoločnosti W. G. s.r.o., W., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 8. júla 2015, sp. zn. 4To 31/2015 odvolania obžalovaných U. W., C. D., W. U. a okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie U. z dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Dovolanie odôvodnil tým, že okresný súd rozhodoval o vine a treste vo vzťahu k trom skutkom, a to 1/ skutok podľa § 279 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. z 8. júla 2014, 2/ skutok v zmysle § 279 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. zo 6. septembra 2013, 3/ skutok podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. - zločin úverového

podvodu. V rámci výsluchu sa vyjadroval na otázky kladené okresným prokurátorom s tým, že tieto nezodpovedali poradiu jednotlivých skutkov podľa obžaloby. Poprel spáchanie skutku, vo vzťahu ku ktorému bol oslobodený spod obžaloby, spáchanie druhého skutku a účasť na ňom spôsobom konštatovaným v obžalobe. Na pojednávaní zopakoval to, čo uviedol pred zadržaním, keď spoluobžalovaným A. výslovne povedal, že odmieta účasť na skutku a následne došlo k policajnej razii. Prvého skutku sa nezúčastnil, pri Latorici nebol, neboli zaistené ani zistené stopy preukazujúce jeho účasť na skutku. Podľa odvolania z 9. marca 2015, orgánmi činnými v trestnom konaní ani súdom nebol použitý dôkaz záznamu z kamier umiestnených v priestore, lebo by zrejme potvrdzovali jeho neúčasť na žalovanom skutku. Žiaden zo skutkov sa nejavil jednoznačným pre účely rozhodovania podľa § 257 Tr. por. Pokiaľ urobil vyhlásenie o vine, nemohol byť oslobodený zo zločinu úverového podvodu. Zápisnica z pojednávania rozdielnosť skutkov a vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. nerozlišuje. Aj keď namieta správnosť tvrdenia, že postupom podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vykonal vyhlásenie o vine, odvolanie z 9. marca 2015 malo byť vo vzťahu k skutku 2/ zamietnuté ako podané neoprávnenou osobou. Na hlavnom pojednávaní nemal obhajcu, bol mu súdom ustanovený až po tom, čo bol vo veci Okresného súdu Košice I dňa 10. decembra 2014, sp. zn. 5 T 17/2013, vzatý do väzby. Skutočnosť vyhlásenia o vine v odvolaní formálne namietaná nebola, vytkol však skutočnosti brániace takémuto postupu. Odvolanie preukazuje, že ani v tomto procesnom štádiu nepoznal obsah a procesný dopad takéhoto vyhlásenia. Poučení podľa § 257 ods. 2 Tr. por. neporozumel pre neznalosť jazyka, pretože nebolo pretlmočené. Zápisnica z hlavného pojednávania č. I. 35 neobsahuje zmienku o tom, že tlmočník ustanovený pre ostatných obžalovaných poučenie súdu preložil. Vzhľadom na námietky voči skutku nemohol chcieť urobiť vyhlásenie o vine, keby odvolací súd hodnotil odvolanie podľa obsahu, zistil by pochybnosť o úmysle vyhlásenie učiť. Je neznalý úradného jazyka, jeho materinským jazykom je maďarčina, potreba rozumieť obsahu vyhlásení je iná v trestnom konaní ako v bežnom živote. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní č. I. 34 a nasl. vyplýva, že okresný súd po prednesení obžaloby, po výzve sudcu v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. a vyhlásení o nevine pristúpil k jeho výsluchu prokurátorom. Po určitom čase výsluchu došlo k zmene, ktorej neporozumel a pojednávanie bolo odročené. Postup súdu bol nesprávny, jeho prejav o nevine neakceptoval, dodnes však nepozná dôvod a procesnú možnosť tejto zmeny. Súd z jeho výsluchu poznal jeho aktívnu obranu k skutkom, vyhlásenie o vine tak prijať nemal. Navrhol vysloviť, že uznesením krajského súdu bol porušený zákon v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov (ďalej len „okresný prokurátor“) sa vyjadril, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por. Skutočnosti uvádzané v dovolaní považoval za účelové a tendenčné. U. bol pred hlavným pojednávaním náležite poučený o jeho právach a povinnostiach a tiež o tom, že do konania môže byť pribratý tlmočník. Túto možnosť nevyužil a vyhlásil, že slovenský jazyk ovláda a patrične mu rozumie. Rozhodnutie je založené na správnom právnom posúdení zisteného skutku, za použitia správneho hmotnoprávneho ustanovenia. Navrhol dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu je čiastočne prípustné, a to vo vzťahu k skutku 1/, v tej časti bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste (§§ 368 ods. 1, 2 písm. h/, 566 ods. 3, 369 ods. 2 písm. b/, 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, b/, d/, e/ ani f/ Tr. por.

Vo vzťahu k skutku 2/ bolo dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou v zmysle § 382 písm. b/ Tr. por., z nižšie špecifikovaných dôvodov.

Na neverejnom zasadnutí v zmysle § 381 Tr. por. najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného v súvislosti so skutkom 1/ nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. (prvá veta) dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno ako okolnosť

použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejav stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávných nedostatkov, ktoré by svojím charakterom mohli mať vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je preto potrebné odstrániť. Dovolací súd je pri náprave uvedených nedostatkov v zásade až poslednou inštanciou, čo znamená, že preskúmava nedostatky, ktoré boli preskúmané už odvolacím súdom a neboli ním napravené, prípadne ním boli spôsobené. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky [§ 371 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. a contrario, pokiaľ nejde o zákonné výnimky uvedené v tomto ustanovení] a povinnosť namietat' niektoré dovolacie dôvody najneskôr v odvolacom konaní (citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbrani medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Je jedným zo základných práv obvineného, ktoré je zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy a čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a zásada práva na obhajobu je upravená aj v § 2 ods. 9 Tr. por. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli objasnené všetky skutočnosti svedčiacie v prospech obvineného, aby páchateľ bol odsúdený len za to, čo spáchal. Právo na obhajobu sa vzťahuje na celé konanie, a preto jeho porušenie je aj dôvodom na podanie dovolania (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.). Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

K skutku 2/

V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 12, zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR, č. 1/2017:

„Ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Tr. por. nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Tr. por.) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Tr. por.) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby (§§ 369 ods. 1, 371 ods. 1 písm. c/, 372 ods. 1 Tr. por.).

Obmedzenie uvedené v § 371 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku sa týka len podnetu na dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa odseku 3 naposledy označeného ustanovenia a na prípad uvedený v predchádzajúcej vete nedopadá."

(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. apríla 2016, sp. zn. 6 Tdo 3/2016).

Podľa Tr. por.

§ 257 ods. 1 po prednesení obžaloby predseda senátu poučí obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení, že

a/ je nevinný,

b/ je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe,

c/ nepopiera spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

ods. 2 predseda senátu súčasne obžalovaného poučí o následkoch vyhlásenia podľa odseku 1 písm. b/

alebo písm. c/, a to v rozsahu podľa odsekov 5 a 8.

ods. 5 ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/.

ods. 7 súd po vyhlásení obžalovaného podľa odseku 5 rozhodne uznesením, či toto vyhlásenie obžalovaného prijíma alebo neprijíma.

ods. 8 ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

§ 369

ods. 1 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1,

ods. 2 proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1

a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,

b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

V súvislosti so skúmaním prípustnosti dovolania najvyšší súd zo spisu zistil, že 17. mája 2013 okresný prokurátor podľa § 234 ods. 1 Tr. por. podal na prvostupňový súd obžalobu, č. k. 2 Pv 1019/06- 19, zo 16. mája 2013 na 1/ O. U. a 2/ dovolateľa pre skutok, vo vzťahu k Juhászovi kvalifikovaný ako účastníctvo k zločinu úverového podvodu v zmysle §§ 21 ods. 1 písm. b/, 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. Konanie proti U. bolo vylúčené na samostatné konanie, vedené na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 5 T 119/2013. Okresný prokurátor 17. decembra 2013 podal na Okresný súd Trebišov podľa § 234 ods. 1 Tr. por. obžalobu, č. k. 2 Pv 702/13-7, zo 17. decembra 2013, na 1/ W. U., 2/ Y. A. a X/S. A. pre skutok zo 6. septembra 2013, posúdený ako prečin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru v zmysle §§ 20, 279 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. Súd uznesením z 20. decembra 2013, sp. zn. 1T 68/2013 podľa § 21 ods. 1 Tr. por. trestnú vec obvineného U., vedenú pod sp. zn. 1T 68/2013 vylúčil na samostatné konanie, vedené pod sp. zn. 1 T 69/2013. Napokon 22. decembra 2014 okresný prokurátor v zmysle § 234 ods. 1 Tr. por. podal na 1/ U. W., 2/ Q. C., 3/ C. D. a 4/ W. U. obžalobu, č. k. 1 Pv 486/14/8811-49 z 22. decembra 2014, pre skutok z 8. júla 2014, kvalifikovaný ako prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa §§ 20, 279 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva. Konanie bolo na prvostupňovom súde vedené pod sp. zn. 5 T 161/2014.

Prvostupňový súd uznesením z 27. decembra 2013, sp. zn. 5T 119/2013 v zmysle § 21 ods. 3 Tr. por. k trestnej veci, vedenej pod sp. zn. 5 T 119/2013 pripojil trestnú vec, vedenú pod sp. zn. 1 T 69/2013 na spoločné prejednanie a rozhodnutie s tým, že vec sa bude viesť pod sp. zn. 5 T 119/2013.

Na hlavnom pojednávaní 18. februára 2014 prokurátor predniesol obžaloby v spojených veciach pričom dovolateľ sa najprv vyjadril, že nie je vinný zo spáchania skutkov, kladených mu za vinu. Následne po opätovnom poučení podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe okresnej prokuratúry Trebišov, 2 Pv 702/2013 zo 17. decembra 2013, a teda skutku zo 6. septembra 2013. Na výzvu súdu v zmysle § 257 ods. 4 Tr. por. obvinený odpovedal na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. „áno“. Vzhľadom na súhlasné stanovisko prokurátora k doznaniu obvineného o spáchaní skutku súd v súlade s § 257 ods. 7, 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu uznania viny sa nevykoná. Súdom prijaté vyhlásenie obvineného o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné dovolaním okrem § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

S poukazom na vyjadrené, najmä na závery rozhodnutia č. 12 (zbierka 12/2017) dovolací súd zdôrazňuje, že len minister spravodlivosti je osobou oprávnenou podať dovolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, proti ktorým zákon pripúšťa podať tento mimoriadny opravný prostriedok (trestný rozkaz - § 368 ods. 2 písm. a/ Tr. por., rozsudok schvaľujúci dohodu o vine a treste - § 334 ods. 4 Tr. por., rozsudok po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny - § 257 ods. 5 Tr. por. a samozrejme proti rozhodnutiam v zmysle § 371 ods. 2, 3 Tr. por.).

U. bol pred vyhlásením o vine vo vzťahu k skutku 2/ zo 6. septembra 2013 poučený o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Tým deklaroval svoju spokojnosť s týmto procesným postupom. Pokiaľ rezignoval na možnosť podať opravný prostriedok, sám sa zbavil ďalších procesných práv, prináležiacich mu v zmysle Trestného poriadku. Dovolateľ sa tak v tejto časti rozhodnutia (skutok 2/) nemôže v ďalšom konaní procesne účinne, podaním dovolania, domáhať ochrany svojich práv, ak v predchádzajúcich štádiách konania sa o tieto práva náležitým spôsobom nezaujímal a nestaral, resp. ak výslovne vyhlásil spokojnosť s rozhodnutím súdu - vzdaním sa práva podať opravný prostriedok (*vigilantibus leges sunt scriptae* - zákony sú napísané pre bdelych, treba byť bdely, aby sme mohli ochrániť svoje právo).

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý bol vydaný po tom, ako obvinený urobil vyhlásenie o vine je síce prípustné podať dovolanie (§ 257 ods. 5 Tr. por.), dovolanie ale môže podať na podnet príslušného subjektu len minister spravodlivosti v zmysle § 369 ods. 1 Tr. por., pretože ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa.

U. tak v tejto časti nemožno považovať za osobu oprávnenú na podanie dovolania, nakoľko nešlo o rozhodnutie súdu druhého stupňa (§ 369 ods. 2 Tr. por.). Je pravdou, že obvinený napadol prvostupňové rozhodnutie odvolaním, vzhľadom na vyhlásenie dovolateľa vo vzťahu k skutku 2/ však dovolací súd mohol rozhodovať len o výroku o treste za tento skutok. Obvinený sa vzdal práva na podanie odvolania proti výroku o vine a výšku či neprimeranosť uloženého trestu v podanom dovolaní nenamietal (§ 372 ods. 1 Tr. por.). O vine dovolateľa za skutok 2/ súd druhého stupňa z dôvodu neprípustnosti takéhoto odvolania nerozhodoval, a preto dovolací súd zaujal názor, že proti rozhodnutiu môže v zmysle § 369 ods. 1 Tr. por. podať dovolanie len minister spravodlivosti.

Obvinený zakladal nemožnosť vyhlásenia o vine na tom, že pokiaľ by tak učinil, súd by ho nemohol oslobodiť spod obžaloby pre skutok úverového podvodu v zmysle § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. Tomuto má nasvedčovať aj rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý mal v prípade vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. odvolanie zamietnuť podľa § 316 ods. 1 Tr. por., nesprávne preto odvolania prerokoval a zamietol v zmysle § 319 Tr. por.

V tejto súvislosti dovolací súd zdôrazňuje, že obvinený priznal vinu len vo vzťahu k skutku 2/ zo 6. septembra 2013, i keď v spojenom konaní, sp. zn. 5 T 119/2013, bolo rozhodované aj o zločine porušovania štátnych technických opatrení na označenie tovaru v zmysle § 279 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. z 8. júla 2014 (skutok 1/) a zločine úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. (skutok 3/), ktorých spáchanie U. poprel. Prvostupňový súd preto správne vykonal dokazovanie vo vzťahu k nepriznaným skutkom 1/ a 3/ a k trestu za skutok 2/. Okresný súd základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku 3/, preto U. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil. Procesne správne postupoval aj krajský súd, rozhodujúci uznesením z 8. júla 2015, sp. zn. 4 To 31/2015, o odvolaniach obžalovaných U. W., C. D., W. U. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov z 26. februára 2015, sp. zn. 5 T 119/2013, keď odvolanie U. prerokoval a z dôvodu jeho nedôvodnosti zamietol podľa § 319 Tr. por. Dovolateľ totiž vo vzťahu k skutku 1/ vyhlásenie o vine neučinil, z ktorého dôvodu proti rozhodnutiu prvostupňového súdu o vine a treste obvineného z tohto skutku bolo prípustné odvolanie, ktorým sa súd správne zaoberal, toto riadne prerokoval a vzhľadom na nedôvodnosť uplatnených odvolacích dôvodov odvolanie ako nedôvodné zamietol. Vo vzťahu k skutku 2/ dovolací súd konštatoval neprípustnosť odvolania vo vzťahu k výroku o vine, za priznaný čin (§ 257 ods. 5 Tr. por.), na podklade podaného

odvolania však preskúmal zákonnosť a správnosť výroku o treste za priznaný skutok. Výhlásenie o vine nezakladá neprípustnosť odvolania proti výroku o treste za čin, ktorého spáchanie obvinený priznal.

Vo vzťahu k skutku 2/ zo 6. septembra 2013, kvalifikovaného ako prečin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. preto najvyšší súd dovolanie obvineného v zmysle § 382 písm. b/ Tr. por. per analogiam ako neprípustné odmietol.

K skutku 1/

Dovolateľ v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom popieral spáchanie skutku 1/ z 8. júla 2014, kvalifikovaného ako prečin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., zo spáchania ktorého bol prvostupňovým a odvolacím súdom uznaný vinným a uložený mu bol úhrnný trest odňatia slobody tridsať mesiacov nepodmienečne v zmysle §§ 279 ods. 2, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 4, 41 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na vyjadrené je prípustné dovolanie obvineného proti rozhodnutiu krajského súdu o skutku 1/.

Z hľadiska zásadného porušenia práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ďalej namietal, že v konaní pred súdom mu nebol ustanovený tlmočník, z ktorého dôvodu neporozumel poučeniu sudcu o následkoch vyhlásenia o vine v zmysle § 257 Tr. por. Zo zápisnice z hlavného pojednávania z č. 1. 35 podľa neho nevyplýva, že tlmočník ustanovený pre ostatných spoluobvinených mu pretlmočil poučenie od súdu. Najvyšší súd zistil, že predseda senátu okresného súdu na hlavnom pojednávaní 18. februára 2014 opatrením podľa § 28 ods. 1 Tr. por. pribral do konania tlmočníka C. O., ktorého poučil v zmysle § 29 Tr. por. o trestnoprávných následkoch vedome nepravdivého tlmočnického úkonu. Po prednesení obžaloby prokurátorom a oboznámení nárokov poškodených z prípravného konania - č. 1. 34, sp. zn. 1T 69/2013 a z č. 1. 40, sp. zn. 5T 92/2013, súd pristúpil k výsluchu U., poučil ho o jeho právach a povinnostiach, a ktorý po zákonom poučení v zmysle § 34 ods. 1, 4, § 34 ods. 3, 5, § 65 ods. 3, § 33, § 65 ods. 1, 2, 3, § 66 ods. 2, 3, § 67 ods. 2, § 92 ods. 2, § 93 ods. 1, § 95 ods. 2, § 174, § 121 ods. 3, § 216, § 220, § 232, § 282 ods. 1, 3, § 252 ods. 1-5 a § 257 ods. 1-3, 5, 8 Tr. por. vyhlásil, že poučeniu porozumel a vypovedať bude. Obvinený bol na pojednávaní opätovne poučený podľa § 257 Tr. por. vyhlásil vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe OP Trebišov 2 Pv 702/13 zo 17. decembra 2013. Po výzve predsedu senátu v zmysle § 257 ods. 4 Tr. por., aby odpovedal na otázky v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. vyjadril súhlas s tým, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorá sa mu kladie za vinu, bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnou sadzbou, stanovenou zákonom za trestný čin, kladený mu za vinu, dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný trestný čin. S poukazom na vyjadrené je nepochybné, že súd na pojednávaní pribral tlmočníka na pretlmočenie procesných úkonov a dovolateľ na hlavnom pojednávaní opakovane vyhlásil, že poučeniam sudcu porozumel, ako aj otázkam kladeným v súvislosti s postupom sudcu podľa § 257 ods. 5 Tr. por.

Najvyšší súd tiež považuje za nedôvodnú dovoláciu námietku U., založenú na tom, že na hlavnom pojednávaní nebol riadne zastúpený a obhajca mu bol ustanovený až po vzatí do väzby vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I, sp. zn. 5T 17/2013. Obvinený bol už pri prvých výsluchoch po vznesení obvinenia v jednotlivých trestných veciach vyšetrovateľom poučený o práve na obhajobu podľa § 34 Tr. por., ktoré môže realizovať osobne alebo prostredníctvom zvoleného obhajcu s tým, že ak v zmysle § 34 ods. 3 Tr. por. nemá prostriedky na úhradu trov obhajoby, má nárok na bezplatnú obhajobu alebo obhajobu za zníženú cenu. Taktiež bol kvalifikovane poučený o práve na obhajobu súdom pred prvým výsluchom na hlavnom pojednávaní 18. februára 2014, obhajcu si však nezvolil a nežiadal o ustanovenie obhajcu z dôvodu nedostatku trov obhajoby, pričom sa nejednalo o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 Tr. por., v ktorom prípade by pri nezvolení obhajcu obvineným bol súd povinný ustanoviť mu obhajcu tak, ako to vyplýva z § 40 Tr. por.

V súvislosti s námietkou, že konajúce súdy nezabezpečili dôkaz prehratím kamerových záznamov najvyšší súd konštatuje, že nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a

hodnotenie dôkazov, ktorý nezodpovedá jeho predstavám, nie je možné subsumovať pod dôvody dovolania uvádzané dovolateľom, ale ide skôr o skrytú formu vyjadrenia jeho záujmu, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) vyhodnotené v jeho prospech.
Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. tak naplnený nebol.

Na podklade vyjadreného dovolací súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.